

Arrest

nr. 79 906 van 23 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Madaripur (Bangladesh). Uw vader B.S.(...) zou sinds lang een conflict hebben met uw oom S.S.(...) omwille van grond. Twee jaar geleden zou uw vader een klacht hebben neergelegd tegen uw oom S.S.(...). Uw oom zou zes maanden in de gevangenis verbleven hebben. Op 12 december 2010 zou uw nicht C.(...) zelfmoord gepleegd hebben. De vader van C.(...), S.S.(...) zou een valse zaak ingediend hebben tegen u omdat u aan de basis lag van de zelfmoord van C.(...). S.S.(...) zou dit gedaan hebben omwille van wraak tegen u en uw vader. Uw oom, S.S.(...) zou gezegd hebben dat u naaktfoto's van C.(...) op internet zou geplaatst hebben. Hij zou ook verklaringen hebben afgelegd in kranten. C.(...)'s oom J.S.(...) zou u bedreigd hebben. U zou Madaripur verlaten hebben op 13 december 2010 en u zou

naar Dhaka gegaan zijn. Op 19 december 2012 zou u Bangladesh hebben verlaten. Via Dhaka reisde u naar Calcutta (India) met een bus. Van Calcutta ging u naar Delhi met de trein. Vervolgens zou u gereisd hebben naar Lahore (Pakistan). Vervolgens naar Karachi (Pakistan) met de trein. U zou de grens hebben overgestoken hebben naar Iran. Van Iran reisde u naar Turkije met een vrachtwagen. Vervolgens reisde u naar Griekenland. U zou met een taxi naar Athene gereisd hebben. U zou naar Italië gegaan zijn. Van Italië naar België zou u per auto gereisd hebben. U diende in België op 12 januari 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte met vertaling, een originele huwelijksakte met vertaling, een originele "affidavit" (verklaring van uw vader aangaande uw rechtszaak) met vertaling, een origineel 'First Information Report' ("FIR") met vertaling, een origineel arrestatiebevel met vertaling, een originele "charge sheet" met vertaling, een originele brief van een advocaat met vertaling en twee originele kranten (drie krantenartikels).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst legde u geen enkel identiteitsdocument met foto neer. U legde enkel een geboorteakte neer dd.12 maart 2011 (zie document 1, groene map). Uw geboorteakte is een document zonder foto. Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte betreft en dat het om uw persoon gaat. U gaf aan dat u bij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh bent gaan stemmen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is dan ook merkwaardig dat u, een stemgerechtigde Bengaal, niet over een identiteitskaart beschikt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat iemand die stemgerechtigd is over een identiteitskaart ('National Identity Document') kan beschikken (zie document 2, blauwe map).

Daarnaast dient het CGVS op te merken dat u uw beweerde familieband met C.(...) en S.S.(...) niet aantoonde. U beweerde dat C.(...) uw nicht is en S.S.(...) uw oom (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter blijkt nergens uit de door u voorgelegde juridische documenten uw beweerde familieband met C.(...) en S.S.(...). Uit de verklaring van uw vader, blijkt dat uw vader aangeeft dat C.(...) uw buur was. Nergens staat er vermeld dat C.(...) uw nicht is (zie document 4, groene map). Uw vader verwijst naar S.S.(...), maar hij vermeldt nergens dat S.S.(...) uw oom is of dat uw vader verwant is aan S.S.(...) (zie document 4, groene map). Ook verwijst uw vader in zijn verklaring niet naar een eerder familieconflict (zie document 4, groene map). Het CGVS merkt op dat uw vader met geen woord rept over een familieband of een eerdere familievete aangaande gronden, wat men toch wel mag en kan verwachten. Dat uw vader zulke belangrijke details niet vermeldt in zijn verklaring over de gebeurtenissen, is weinig waarschijnlijk. Ook in de neergelegde krantenartikelen wordt nergens naar een familieband tussen u, C.(...) en S.S.(...) verwezen. Integendeel, de artikelen verwijzen naar u als de lokale 'gangster' en vagebond (zie document 8 en 9, vertaling, groene map). Ten slotte wijst ook de brief van uw advocaat niet naar een eventuele familieband. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het beweerde feit dat u een familieband hebt met C.(...) en S.S.(...). U kon de foto van C.(...) wel aanduiden (zie gehoorverslag CGVS p.12 en bijlage 2 gehoorverslag CGVS), echter toont dit niet aan dat u familie bent van haar. Aangezien u deze foto al eerder had kunnen zien in het door u aangebrachte krantenartikel (zie document 8, groene map). Bijgevolg kan er, gezien de ongeloofwaardigheid van dit essentiële element in uw relaas, ook geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag.

Verder hebt u ook een beperkte kennis over de beweerde rechtszaak tegen u. U kon de rechtbank aangeven en het artikel van de Bengaalse strafwet waaronder u werd aangeklaagd (zie gehoorverslag CGVS p.16). U wist niet wie de 'investigating officer', de 'officer in charge' of de magistraat was (zie gehoorverslag CGVS p.15 en p.16). U kon geen overzicht geven van de zittingen die zouden hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS p.16). U kon ook niet aangeven of er al dan niet al een vonnis is uitgesproken (zie gehoorverslag CGVS p.16). U kende ook de naam niet van de rechter die verantwoordelijk is voor uw beweerde rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS p.19). Het is bevreemdend dat u weinig kennis hebt over uw rechtszaak aangezien uw vader u de juridische documenten bezorgde, u nog recentelijk contact had met uw vader én u juridische documenten betreffende uw rechtszaak voorlegde (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.10). Bovendien legde u ook een brief van uw advocaat neer waarin meer dan voldoende uitleg staat over uw rechtszaak (zie

document 3, groene map). Dit wijst op een gebrek aan interesse in uw beweerde rechtszaak. U gaf aan dat u een origineel arrestatiebevel voorlegde (zie gehoorverslag CGVS p.16). Echter betreft dit geen origineel, maar slechts een gecertificeerde kopie. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier blijkt dat het niet mogelijk is om een origineel arrestatiebevel te bekomen (zie document 3, blauwe map). Er dient ook aangestipt te worden dat het niet moeilijk is om in Bangladesh valse documenten te verkrijgen (zie document 1, blauwe map). Er dient ook opgemerkt te worden dat u bepaalde documenten niet voorlegde zoals een 'order sheet'. Gezien uw beperkte kennis en de twijfels aangaande uw juridische documenten, wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde rechtszaak ondermijnd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw huwelijksakte kan aanvaard worden aangezien uw huwelijk hier niet ter discussie staat (zie document 2, groene map). Uw envelop kan zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 52, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 1, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: vluchtelingenverdrag).

Artikel 52 van de vreemdelingenwet is niet geschonden, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Vooreerst wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Verzoeker stelt dat met de term vluchteling volgens het vluchtelingenverdrag een persoon bedoeld wordt die "met rede vreest vervolgd te worden". Dit "met rede vrezen" bevat tegelijkertijd een objectief en een subjectief element en beide elementen moeten in aanmerking genomen worden om te besluiten of er al dan niet sprake is van een redelijke vrees. Verzoeker meent dat hij aan beide eisen voldoet. Verzoeker stelt dat uit internationale rapporten blijkt dat de mensenrechtensituatie in zijn regio van oorsprong beneden alle peil is en dat de situatie zeker nog niet als stabiel kan aanzien worden. Verzoeker stelt verder dat duidelijk blijkt dat hij zowel in het verleden als nu in de onmogelijkheid verkeerde om bescherming te zoeken bij de autoriteiten in zijn land van herkomst. Verder stelt verzoeker dat zowel

objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees in zijn hoofde. Deze elementen zouden dan ook niet toelaten te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het vluchtelingenverdrag.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) verzoeker verwijt geen identiteitsdocument met een foto neer te leggen, stelt verzoeker dat het doorgaans zo is dat op geboorteaktes geen foto staat. Verzoeker meent dat dit niet aan hem verweten kan worden en ook dit van hem geen vervalser of iemand die zich voor iemand anders uitgeeft maakt. Verzoeker wijst erop dat het nog steeds zo is dat goede trouw vermoedt wordt en dat kwade trouw moet worden bewezen, de commissaris-generaal draait dit volgens verzoeker nogal vaak om.

Hiermee weerlegt verzoeker het motief van de bestreden beslissing niet dat verzoeker geen identiteitsdocument voorlegt, waaruit door een foto een band met zijn persoon gelegd kan worden: *“Vooreerst legde u geen enkel identiteitsdocument met foto neer. U legde enkel een geboorteakte neer dd.12 maart 2011 (zie document 1, groene map). Uw geboorteakte is een document zonder foto. Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte betreft en dat het om uw persoon gaat. U gaf aan dat u bij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh bent gaan stemmen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is dan ook merkwaardig dat u, een stemgerechtigde Bengaal, niet over een identiteitskaart beschikt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat iemand die stemgerechtigd is over een identiteitskaart ('National Identity Document') kan beschikken (zie document 2, blauwe map).*

Verzoeker meent verder dat er geen enkele reden, noch aanwijzing is dat verzoeker zou liegen omtrent de familieband die bestaat tussen hem en C.(...) en S.S.(...). Verzoeker benadrukt dat hij C.(...) zonder aarzelen heeft herkend op een foto. Verder meent verzoeker dat zelfs indien er geen familieband zou zijn, dit nog steeds geen afbreuk doet aan zijn vrees voor vervolging en zou dit niet kunnen leiden tot de volledige ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

De bestreden beslissing stelt: *“(…)Daarnaast dient het CGVS op te merken dat u uw beweerde familieband met C.(...) en S.S.(...) niet aantoonde. U beweerde dat C.(...) uw nicht is en S.S.(...) uw*

oom (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter blijkt nergens uit de door u voorgelegde juridische documenten uw beweerdde familieband met C.(...) en S.S.(...). Uit de verklaring van uw vader, blijkt dat uw vader aangeeft dat C.(...) uw buur was. Nergens staat er vermeld dat C.(...) uw nicht is (zie document 4, groene map). Uw vader verwijst naar S.S.(...), maar hij vermeldt nergens dat S.S.(...) uw oom is of dat uw vader verwant is aan S.S.(...) (zie document 4, groene map). Ook verwijst uw vader in zijn verklaring niet naar een eerder familieconflict (zie document 4, groene map). Het CGVS merkt op dat uw vader met geen woord rept over een familieband of een eerdere familieveto aangaande gronden, wat men toch wel mag en kan verwachten. Dat uw vader zulke belangrijke details niet vermeldt in zijn verklaring over de gebeurtenissen, is weinig waarschijnlijk. Ook in de neergelegde krantenartikelen wordt nergens naar een familieband tussen u, C.(...) en S.S.(...) verwezen. Integendeel, de artikelen verwijzen naar u als de lokale 'gangster' en vagebond (zie document 8 en 9, vertaling, groene map). Ten slotte wijst ook de brief van uw advocaat niet naar een eventuele familieband. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het beweerdde feit dat u een familieband hebt met C.(...) en S.S.(...). U kon de foto van C.(...) wel aanduiden (zie gehoorverslag CGVS p.12 en bijlage 2 gehoorverslag CGVS), echter toont dit niet aan dat u familie bent van haar. Aangezien u deze foto al eerder had kunnen zien in het door u aangebrachte krantenartikel (zie document 8, groene map). Bijgevolg kan er, gezien de ongeloofwaardigheid van dit essentiële element in uw relaas, ook geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag.(...)"

Verzoeker kan deze argumenten niet weerleggen door louter te stellen dat hij geen reden heeft om te liegen. Het feit is dat verzoeker in zijn relaas spreekt over een probleem dat hij heeft met zijn oom, omwille van de zelfmoord van verzoekers nicht, maar geen enkele van de stukken die verzoeker heeft neergelegd vermeld ook maar iets over een familieband die zou bestaan tussen verzoeker en C.(...). Dit doet vermoeden dat verzoeker niet echt familie is van S.S.(...) en C.(...) en dit brengt de geloofwaardigheid van het volledige relaas in het gedrang.

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker niet voldoende kennis heeft van de rechtszaak die tegen hem loopt, stelt verzoeker dat hij wel voldoende kennis en belangstelling heeft voor zijn zaak en veel moeite doet om documenten voor te leggen. Verder wijst verzoeker erop dat hij een leek is en dat het feit dat hij geen perfecte juridische kennis heeft volledig normaal is.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn gebrek aan kennis met betrekking tot de valse rechtszaak die tegen verzoeker loopt, niet kan goedpraten door louter te stellen dat hij een leek is en dat het normaal is dat niet alle juridische details kan geven. De Raad wijst er ook op dat verzoeker een reeks documenten in zijn bezit heeft die betrekking zouden hebben op de rechtszaak die tegen hem loopt. Aangezien verzoeker omwille van deze rechtszaak gevlucht zou zijn kan er van hem verwacht worden dat hij zich zo veel mogelijk op de hoogte houdt van deze zaak en ook van de algemene evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst. Het feit dat verzoeker zo'n gebrekkige kennis toont wijst op een gebrek aan interesse. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van verzoekers vrees verder in het gedrang.

Verzoeker is verder van mening dat het feit dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aanhaalt dat in verzoekers land van herkomst zeer gemakkelijk valse documenten verkregen kunnen worden, duidt op een zekere vooringenomenheid. Verzoeker wijst erop dat er geen enkele aanwijzing is dat de door verzoeker voorgelegde documenten vals zouden zijn. Verzoeker stelt dat het feit dat hij slecht een gecertificeerde kopie neerlegt geen aanwijzing is voor de eventuele valsheid, zeker aangezien de commissaris-generaal zelf in de bestreden beslissing aanhaalt dat het niet mogelijk is een origineel te bekomen. Verzoeker meent dan ook dat er geen twijfel kan zijn aangaande de juridische argumenten, maar dat er enkel een vooringenomenheid is vanwege de commissaris-generaal.

De Raad is van mening dat uit de bestreden beslissing geen vooringenomenheid vanwege de commissaris-generaal blijkt. De commissaris-generaal heeft louter verwezen naar informatie die stelt dat het in verzoekers land van herkomst niet moeilijk is om aan allerhande valse of vervalste documenten te geraken. Deze informatie is gebaseerd op Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd ambtenaar, gebaseerd op diverse bronnen. De commissaris-generaal heeft ook niet gesteld dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd allemaal vals zouden zijn. De Raad dient weliswaar op te merken dat de documenten die verzoeker neerlegt niet steeds overeenkomen met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd. Ten slotte wijst de Raad erop dat zij wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft zij een soevereine appreciatiebevoegdheid heeft. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). Om de bewijswaarde van een stuk te ontkennen dient de Raad dit document niet van valsheid te betichten.

Verzoekers huwelijksakte wordt wel aanvaard omdat het huwelijk niet ter discussie staat. Verzoeker meent dat het duidelijk is dat indien verzoekers huwelijk wel ter discussie stond dat er dan onmiddellijk twijfels zouden rijzen omtrent de echtheid van deze documenten. Verzoeker stelt zich de vraag waarom de commissaris-generaal een bepaald document wel als echt bestempeld en een ander document niet.

Zoals hoger reeds gesteld heeft de Raad een soevereine appreciatiebevoegdheid met betrekking tot het beoordelen van de bewijskracht van documenten. De huwelijksakte wordt *in casu* aangenomen omdat verzoekers burgerlijke staat niet betwist wordt en tevens niet relevant is voor zijn asielrelaas.

Verzoeker stelt dat hij uiteraard de waarheid moet spreken en zijn medewerking verlenen voor de reconstructie van de feiten. Hij moet zich de moeite getroosten om zijn verklaringen te staven met alle mogelijke stukken en een redelijke uitleg geven over elk gebrek aan stukken. Verder dient verzoeker indien nodig de moeite te doen om bijkomende elementen aan te brengen. Verzoeker stelt verder dat het zijn taak is om alle pertinente informatie over zichzelf en zijn verleden ter beschikking te stellen op een manier die het de interviewer mogelijk maakt de feiten te reconstrueren. Hij dient op elke vraag te antwoorden en op een redelijke en plausibele wijze de redenen uiteen te zetten die tot zijn vlucht hebben geleid.

Verzoeker beschrijft vervolgens wat de interviewer volgens hem dient te doen. De interviewer dient aldus van verzoeker te verkrijgen dat deze zijn geval uiteenzet op een zo duidelijk mogelijke wijze en alle ondersteunende stukken waarover hij beschikt neerlegt. Verder is het zijn taak om de waarheidsgetrouwheid van verzoeker en alle stukken te evalueren om alle objectieve en subjectieve elementen die aan de basis liggen van de vlucht bloot te leggen. Verzoeker stelt dat de interviewer hierbij het voordeel van de twijfel aan de kandidaat-vluchteling dient te geven. Hierna dient de interviewer de criteria van het relaas te vergelijken met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker meent dan ook dat *in casu* het artikel 1 van het vluchtelingenverdrag geschonden is, omdat een weigeringsbeslissing onmogelijk op een correcte manier alle redenen waarom verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, heeft weergegeven.

Het louter omschrijven van wat de verplichtingen en taken zijn van beide partijen in een asielprocedure volstaat niet om te concluderen dat één van de partijen zijn bevoegdheid niet naar behoren heeft vervuld. Wat betreft het voordeel van de twijfel waar verzoeker naar verwijst, stelt de Raad dat dit het voorwerp is van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel stelt:

"De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

De Raad meent dat de verzoeker niet in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS